

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, în cauza penală în privința lui

Pavliuc Alexandru.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 18.05.2017 - 24.06.2017;
2. Instanța de apel: 15.08.2017 - 22.11.2017;
3. Instanța de recurs: 15.03.2018 - 25.04.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iunie 2017, Pavliuc Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 6 luni închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare. Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Pavliuc Alexandru în numele părții vătămate Garștea Oxana a prejudiciului material în sumă de 7300 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, iar în total 17300 lei, în rest a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Pavliuc Alexandru, în perioada de timp de la începutul lunii februarie 2017 pînă la 13 februarie 2017, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, găsind cheia de la ușa de acces, a pătruns în repetate rânduri pe timp de noapte în holul apartamentelor nr.41 și 42 din bd. xx, mun.Chișinău, de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale în valoare totală de 28600 lei, cauzîndu-i părții vătămate Garștea Oxana daune în proporții considerabile.

Tot el, în circumstanțe necunoscute de timp și loc, a dobândit substanța narcotică, cannabis în cantitate necunoscută și, neavînd autorizația corespunzătoare, a confecționat mai multe aparate artizanale destinate consumului de substanțe narcotice, a consumat cannabisul, în rezultatul a ce a obținut rașină de cannabis pe

care a păstrat-o la sine până la 13 februarie 2017, ora 12.40, care a fost depistată în urma cercetării a domiciliului său din bd.xxxx, ap.56, mun.Chișinău, în urma căruia au fost ridicate 12 butelii cu capacitatea de 0,5 l, trei capace confecționate din folie de staniol și două seringi cu capacitatea de 10 ml. Conform raportului de expertiză tehnico-științifică nr.34/12/1-R-2396 din 26.04.2017, s-a constatat că depunerile de culoare cafenie de pe tamponul din vată din interiorul buteliei din polimer incolor, cu o etichetă cu inscripția „Fanta 0,5 l”, reprezintă rașină de cannabis în cantitate de 0,14 gr (materie uscată), adică substanță narcotică, în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2800 lei, suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, invocând că instanța a ignorat prevederile art.142, 227, 229 Cod de procedură penală; - costul cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor rezultă din însăși scrisoarea de însoțire a raportului de expertiză, fiindcă aceste cheltuieli anume au fost suportate de către expert, nemijlocit prin utilizarea materialelor care le aparțin și care au fost folosite pentru efectuarea expertizelor, ori în caz contrar instanța urma să motiveze trecerea acestora în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de procuror.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludenței, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului V.Gogu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) și 217 alin.(2) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, la caz respectându-se procedura simplificată a judecării cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Cât privește cerința înaintată de procuror, prin care se solicită încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2800 lei, suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza nominalizată, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată. În acest sens instanța, făcând referire la prevederile art.142 alin.(2), 143 alin.(1) pct.2), 229 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, cât și art.75 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, a conchis că în cazurile când expertiza judiciară a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului. Din actele cauzei rezultă că expertiza în cauza nominalizată a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea efectuării examinării drogurilor și a precursorilor lor, în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpat, și respectiv, aceste acțiuni procesuale țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. Astfel că, prima instanță corect a reținut că asemenea cheltuieli sunt suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, și reprezintă cheltuieli ce sunt achitate din bugetul statului.

5. Împotriva deciziei date a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2800 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare în cauza penală, referindu-se repetat la aceleași motive expuse în pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect nu au dispus încasarea de la inculpat în folosul statului a sumei de 2800 lei, care sunt cheltuieli suportate la realizarea expertizei chimice a substanțelor narcotice, este neîntemeiat.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Prin urmare, reținând cele expuse supra, Colegiul penal constată că corect instanța de apel a respins solicitarea procurorului de a fi dispuse spre încasare de la inculpat cheltuielile suportate la realizarea expertizelor chimice, făcând trimitere la prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, deoarece în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

La fel, neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece după cum rezultă din decizia recurată, aceasta este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, instanța de recurs consideră că, în speța examinată nu au fost constatate erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității recursului declarat de procuror ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Pavliuc Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu